

โตอาร์ครั้งแรกในแดนทาโกะยากิในฉบับเด็กแลกเปลี่ยน

วันที่ 10 พฤษภาคม 2558

ตามกำหนดการคือขึ้นเครื่องตอน 21.55 น. ตีซะ 4 ทุ่ม แต่ต้องไปก่อนเวลา บอกเลยว่าไปถึงสนามบินตอน 17.30 น. นี่มันรีบซัดๆ แต่รู้มั๊ยการที่ได้ไปครั้งนี้มันทำให้เราได้เรียนรู้ที่จะโตขึ้นได้อย่างมีความสุขหรือแม้กระทั่งได้ทดแทนในส่วนที่อดีตเคยขาดไป เช่น การได้ถ่ายรูปรวมกับครอบครัวพร้อมหน้าครั้งแรก การที่เพื่อนที่รักที่สุดมาส่ง การรีบถ่ายรูปแบบหนีตายมากเพราะเพื่อนมาช้าและตัวเองกำลังจะเข้าเกตไปหาตม. หรือแม้กระทั่งช่วงเวลาที่นานๆจะได้เจอ เช่น การได้ทานอาหารบนเครื่องบิน (บอกเลยว่าอร่อยยยยยยยมากกกกกกก)

ติดใจแบบอยากขอสูตรกลับไปทำที่บ้านนะ แต่อย่างหนึ่งคือนอนไม่สบายตัวเลยแต่มีหนังกับเพลงให้สนุกทดแทนนะ

วันที่ 11 พฤษภาคม 2558

หลังจากที่ไม่ได้นอนมาคืนนึง สภาพหน้านี้แย่มากแต่ปลอบใจตัวเองด้วยบรรยากาศหลังจากลงเครื่องมา วินาทีแรกคือ อากาศดีมากกกกวันนี้ คือดีงามจริงๆนะ ไม่ร้อนไม่หนาวไปกำลังเย็นสบายๆ ลองนึกถึงฤดูหนาวประเทศไทย อารมณ์นั้นแหละแต่เย็นกว่าหน่อย โชคดีมากตอนนั่งรถจากสนามบินมาหอพักได้เห็นภูเขาไฟฟูจิด้วย มันสวยสะเทือนใจมากนะเหมือนภาพวาดเลยแต่แอบเสียดายถ่ายรูปเห็นเป็นตึก มาถึงเจออาจารย์ อาตาบาชิ เรียกว่าเป็นมนุษย์ผู้ชายที่กลมๆน่ารักๆคนนึงนะ ใจดี

ดูแลดีมากอ่า พวกเราหลับเป็นตายบนรถตู้ ซึ่งมีลักษณะ

คล้ายรถตู้บ้านเราแต่ไม่มีเบาะเยอะให้ชวนอึดอัด

การจราจรน่ารักมาก ไม่ติดเท่าบ้านเรา รอบข้างมีบ้านเรือน

น่ารักแนวๆวินเทจปนโมเดิร์นเยอะมาก เหมือนหลุด

มาอีกโลกนึงเลย

ได้เห็นสะพานพุทธญี่ปุ่นด้วยแต่ไม่ได้ถ่ายรูปมา ถามว่าเป็นสะพานพุทธจริงมั๊ย ไม่รู้เหมือนกันแต่ทรงได้
สีฟ้าไม่เขียวเหมือนไทย เลยตั้งชื่อให้เลย พอถึงหอพักก็ชนกระเป๋ามาเข้าบ้านกันอย่างงงๆ มาที่นี้เหมือนดารา
ไปไหนทำอะไรมีถ่ายรูปตลอด ผู้จัดการเป็นคุณลุงคนนึงมาแนะนำเรื่องหอพักคร่าวๆให้
นอกจากนี้ยังมีนักศึกษาที่เราเรียกกันว่า ม่าซัง มาดูแลแนะนำนู่นนั่นนี่แต่เธอออกจะขี้ลืมไปหน่อย
มาแนะนำบ่อยมากหรือกลัวเราลืมก็ไม่รู้

มือแรกอภิชนทานการจากบของมอที่เราไป ดำเนินงานโดยมาซัง
และสปอนเซอร์หลักคือ เซเว่น

เธอกลัวเราหิวหรือไม่อ้อมก็ไม่รู้ชื่อมาเยอะมากกก
เราเพิ่งเรียนรู้หนึ่งอย่างจากที่นี้ว่า ที่เซเว่นของญี่ปุ่น
ไม่มีบริการเวฟอาหารให้ นึกสภาพเรามานั่งเวฟ
เองแบบงงๆหน้าเตียงสิ อ่าลืมเล่าเรื่องห้องไป

เป็นห้องที่เล็กกะประมาณ 18 ตารางเมตรได้แต่บรรยากาศ ดีน่าอยู่มากเลยทีเดียว ถามว่ากับข้าวอร่อยมั๊ย
ถือว่าดีนะดีกว่าอาหารญี่ปุ่นในเมืองไทยบางเจ้าอีก สักพักใหญ่ถึงไปเดินสำรวจที่เที่ยวที่กินที่หาของให้ชีวิตรอด
แถวๆหอ ขึ้นรถเมลิขึ้นรถไฟใช้บัตรใบเดียว อายากมีใช้ที่ไทยมั้ง แล้วต่อด้วยซูชิ ฟริอ๊กม้อ
ได้คุยกับเพื่อนญี่ปุ่นด้วยนะ พอกลับมามาแะเซเว่นก่อนเลย กำลังนั่งเล่นจู่ๆมีคนไทยที่เรียนที่นี้ชื่อ พีซี
เป็นเด็กมหิดล มาคุยพร้อมๆกับเพื่อนพี่แก ฮามาก รู้สึกดีขึ้นเยอะเลย

วันที่ 12 พฤษภาคม 2558

วันนี้ยังไม่เรียนเลย ไปที่มหาวิทยาลัยวันแรก เดินทางด้วยรถบัสด
อาจารย์ต้อนรับดีมากดูพวกเค้าตื่นเต้นมากๆเลยได้ของขวัญเยอะมาก
อาจารย์ให้เพื่อนๆคนญี่ปุ่นพาเดินสำรวจสถานที่ภายใน บรรยากาศในมอน่าอยู่มากเจียบสงบดี
ตื่นเต้นกับเทคโนโลยีแปลกๆใหม่คือว่าสุดท้ายอดกว่ามอเราอีกนะ แถมได้ไปดูที่เที่ยวติดอันดับที่ 36
ในโตเกียวอีกนะ เป็นบ่อน้ำสวยๆอารมณ์ญี่ปุ่นโบราณแต่ของจริงน้ำแห้งมาก ดำมากด้วย คลองแสนแสบยังแพ้ว
แล้วต่อจากนั้นก็ได้พูดคุยกับเพื่อนใหม่ พูดอึ้งปนญี่ปุ่นๆไป (ค้นพบว่าคนญี่ปุ่นไม่ค่อยอยากคุยหรือสนใจ
คนที่พูดญี่ปุ่นไม่ค่อยได้หรอก) ดีใจมากได้เจอคนไทยด้วย สุดท้ายก็มางานเลี้ยงต้อนรับคุยยิ่งใหญ่มาก

ได้ของกินกลับมาที่หอดด้วยดูเป็นเรื่องปกติมากเลยแบบตอนใกล้เลิกงานนี่นาที่ของเด็กหอมากกว่าของดีก่อนกลับ
บ้านนี่ถือว่าวิเศษสุดๆแต่ก็ของเหลืออ่านะทิ้งไปก็เสียดายแต่ของใหม่ก็มี ขากลับเดินตุลิกทุเลมากเพราะฝนตก
เลยกลับด้วยรถเมล์

วันที่ 13 พฤษภาคม 2558

วันแรกของการเริ่มเรียนไม่ทำให้ผิดหวังด้วยการมาก่อนเวลาเกือบชั่วโมงเลยแวะไปดูฟู้จิ้งที่ชั้น 7
ของตึก 6 ะหนอยเค้าบอกว่าจะได้เห็นฟู้จิ้ง บอกเลยว่าพาโนรามามากๆเห็นวิวประหนึ่งว่าอยู่ที่ตึกใบหยก
เห็นภูเขาไฟฟูจิด้วยนะแต่เล็ก คาบแรกคือให้แนะนำตัวเองเป็นญี่ปุ่นปอนอังกฤษ แนะนำชาของญี่ปุ่น ลองชิม
กินขนม (อร่อยมากแต่ต้องกินกับชาไม่จืดหวานแสบคอมมาก)

เรารู้สึกว่าบางทีคนญี่ปุ่นอาจจะรู้ข้อมูลเก่าเกี่ยวกับชาเขียวไทยนะ
ดูจากคลิปวิดีโอแล้วสมัยซีเมใจได้แหละ เสร็จไปกินข้าวที่นั่น
เต็มจ้าเลยมาทานที่ห้องเรียนแล้ว discussion

กันว่าชาเขียวไทยเป็นไงมั้ง ต่อมาเรียน digital audio market

history ต่อ ง่วงนอนดีแต่หลับไม่ได้นั่งอยู่หน้าเซนเซเลยนะ

เลิกเรียนไว 4 โมงเย็นบ้านเค้า ก็ประหยัดขากลับด้วยการนั่งรถไฟและลองสำรวจเส้นทางกลับบ้าน

ใหม่โดยการเดินผ่านสวนสาธารณะ มันเย็นมากเลย เสร็จกลับหามาเก็บของแล้วไปต่อที่ร้านราเมงแห่งหนึ่ง

แถวหอโดยบังเอิญว่าแถวมีสถานที่ที่เขียวเป็นสุสานของคนญี่ปุ่นนะและก็มีทางเข้าแบบคล้ายๆวัดญี่ปุ่น selfie

ไปหน่อยอยากบอกว่าเพราะร้านราเมงนี้ทำให้เรากับเพื่อนในมอที่ไปด้วยกันสนิทกันมาก

วันที่ 14 พฤษภาคม 2558

ตื่นเช้าอีกวันจ้า วันนี้ไม่ใช่วันเรียนแต่คือวันไปเที่ยวคือทัศนศึกษาที่ตัวเองเดิน 7
กว่าโลทั้งวันนั่งรถไฟไปๆมาๆไปชงชาแบบมัชฉะ ต้องใส่ถุงเท้าขาว มีวิธีการและวัฒนธรรมที่แอบแฝง
ไปด้วยปรัชญาที่ลึกซึ้งมาก ทุกอย่างต้องเป็นขั้นตอน ตาม traditional ดั้งเดิมเลยมีคานเข้า

นั่งคุกเข่าแบบท่าเตรียมกราบเบญจางคประดิษฐ์ ถ่ายรูปได้นะ

ชาขมแต่ขมหวานหอมอร่อยงานนี้ไม่ใช่ทุุกๆนะแต่ฟรีโดยไม่เสียอะไรเลย

ไม่ต้องซื้อของด้วย เสรีใจไปกินดงบุรีซูชิเกินงบของมือนี่เลยต้องตัดงบจากมือนี่มาแทน จากนั้นเดิน
ไปกลับประมาณ 150 เมตรไปพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติตั้งแต่บ่ายโมงกว่าถึงประมาณ 4 โมงนิดๆ ที่นี้ภายในตึกห้าม
รูปแต่ภายนอกเต็มทีเลย ค่าเช่า 1,000 เยนแต่เราไม่ออกนะถ่ายรูป ดูหนังพิเศษ เดินๆๆ สุดท้ายขากลับ
ไปซูเปอร์มาร์เก็ตกลับหอบออกมากินร้านราเม็งกับพี่คนไทยที่เพิ่งสนิท เนื่องจากเมนูที่นั่นดูยากเหลือ
เกินเค้าเลยเลี้ยงอาหารบางอย่างให้ ประหยัดไปได้อีกมื้อจ้า

วันที่ 15 พฤษภาคม 2558

ตื่นเช้ากว่าทุกวันเพื่อไปให้ทันอาหาร 100 เยนที่มอจัดว่าคุ้มข้าว 15 ถ้วย กับเป็นอารมณ์ลูกชิ้นหมู
หน้าตาเหมือนทาโกะยากิที่มีแต่เนื้อสัตว์ เครื่องเคียงให้เลือกมา 1 อย่าง ซุป 1 ถ้วย เริ่มต้นคาบแรก
ด้วยภาษาญี่ปุ่นเราว่ามันเรียนเพลินกว่าไทยอีกนะมีอะไรให้จำเยอะแบบที่ไม่ต้องท่องจำแล้วคือมันได้เจอได้ใช้
จริงๆจนพักเที่ยงกินข้าววันนี้ได้ชวนเพื่อนญี่ปุ่นชื่อ นัสสึกิ ไปกินข้าวด้วยแต่โชคดีมากวันนี้มีสปอนเซอร์
มาเลี้ยงข้าวเราจ้า ฟรีไป มื้อ แอบไปสายนิดหน่อยเพราะ ว่าได้ข้าวเยอะมากกกกกกกกกกินไม่หมดเลยทีเดียว
แต่เซนเซก็ไม่ว่าไรนะ เริ่มต้นเรียนวิชา MIS (Management Information System) เป็นภาษาอังกฤษ
เค้าฟังเราไม่ออกอีกแล้ว เริ่มคิดว่าอาจจะมีปัญหากับการพูดอึ้งใส่คนญี่ปุ่นแต่สุดท้ายก็ยุ่นป็นิ่งไปๆ

ก็เข้าใจดีนะ เราารู้สึกว่าญี่ปุ่นจริงๆก็ไม่ได้ไฮโซกว่าที่เราคิดมีจุดบอดเหมือนกัน พอจบคลาสเลิกไวยเลยตกลงกับเพื่อนว่าจะไปที่ชินจูกุกันแต่เซนเซที่สอน MIS ดันพาเราไป sightseeing เฉยเลยก็ตามๆแรกๆก็เซ็งพาไปสวนสาธารณะแถวมอที่ต้องเสียค่าเช่า แต่เชื่อม่ะสวยสบายตาสบายใจมาก เราไม่คิดว่าจะมีอะไรแบบนี้ในเมือง(ถึงจริงๆมันคือชานเมืองของเมืองหลวงก็ตาม)งานนี้ฟรีค่าเช่าจ้า เซนเซออก แต่มันเหมาะกับคนแก่มากกว่านะ เสร็จจากนี้เซนเซพาไปส่งที่สถานีด้วยไม่โชะไรนะทางผ่านกลับบ้านนาง หลังจากแยกทางกับเซนเซแล้วเราก็ก้อออกไปเตะขอบฟ้าแยกกลุ่มกันตามความสนใจ เดินไปเรื่อยหลงๆทางไปบ้าง แต่โชคดีเจอคนญี่ปุ่นเค้าพาไปส่ง (จริงๆนางก็ไม่ว่าจ้กทางหรรอกแต่อาศัยว่าจิตใจดีอยากช่วย) เดินผ่านโรงแรมก็อดซึล่าด้วยนะล้าปะละ งานนี้ช้อปเลยจ้าของฝากทั้งนั้น ไปต่อที่ฮาราจูกุอีกและไม่ได้อะไรนะเพราะปิดพอดีเลยพากันกลับบ้านหอยเมื่อยขามาก

วันที่ 16 พฤษภาคม 2558

วันนี้ไม่มีเรียนจ้า วันว่างแต่คิวไม่ว่างนะคะ เตรียมไปฮาราจูกุต่อเลยจ้า ช้อปไปไม่ควรพลาด บอกเลยว่าถูกจริงๆนะแต่ไม่ทั้งหมดต้องดูดีๆ ของฝากอีกแล้วงบบานเลยของตัวเองก็มีบ้างเทียบกันแล้ว 10% ของทั้งหมดที่ช้อป ไม่ได้มีออร์เดอร์เท่าไหร่นะแต่แะะทุกร้านมีของออกมาตลอด งานนี้มาอยู่อีกนานก่อนไปช้อปแหวกกระเป๋ามาเราไปทำใจให้สงบก่อนกับที่วัดเมจิ เหมือนวัดป่าเลยแต่สงบดีมากเย็นๆสบายๆธรรมชาติสุดๆ โชคดีที่ไปเจองานพิธีแต่งงานของคนญี่ปุ่นพอดีแอบถ่ายมาด้วยแหละ อยากเป็นเจ้าของสาวบ้างที่วัดของญี่ปุ่นนี่นอกจากจัดพิธีแต่งงานแล้วยังมีแบบรับขวัญเด็กแรกเกิดอีกนะ แต่ต้องลงทะเบียนจองคิวเลยละ ไม่รวยทำไม่ได้นะ ด้านแรกทำบุญไปกับเครื่องรางเต็มที เราารู้สึกว่าเค้าอธิษฐานกันแบบไม่มากเกินไปแต่ก็ไม่ครอบคลุมทั้งชีวิตนะ เช่น ประเทศไทยจะขอให้มีความสุขร่างกายแข็งแรงแต่ที่นี่เค้าจะบอกว่าขอให้เดินทางปลอดภัยมากกว่า เครื่องรางไม่ขลังเท่าบ้านเรา แต่มันดูดีและแบบเหมือนมีความหมายในตัวแสดงให้เห็นว่า เครื่องรางไม่ได้ยึดติดว่าชิ้นนี้ จะช่วยเราได้ทั้งหมด

วันที่ 17 พฤษภาคม 2558

วันนี้ตื่นเช้าหน่อยเพื่อไปเยี่ยม host family จริงๆไม่ใช่ host ที่ไหนหรอก เป็นอาจารย์ที่มอ เค้าพาไปชมแกลลอรี่ ในโรงแรมที่หนึ่ง ไปพิพิธภัณฑ์พยาธิ ไปศาลเจ้า ไปวัด แล้วพากลับบ้านเพื่อไปกินข้าวเที่ยง และพักผ่อน ภรรยาอาจารย์ใจดีมาก ทำกับข้าวก็อร่อยนะมีเมนูแปลกๆด้วย นางให้ตุ๊กตามือสองกลับบ้านด้วยแต่เราไม่อยากได้อ่า อยากได้มือหนึ่งมากกว่า

ขากลับไปต่อ Nagano Broadway เป็นแบบที่ขายของพวกการ์ตูน ของเล่นต่างๆเหมือนที่อากิฮาบาระด้วยละ ต่อด้วย made café เป็นครั้งแรกที่ไม่ประทับใจเลย เหม็นบุหรี และก็ให้เราทำอะไรไม่รู้แบบว่าร้ายเวทมนต์ใส่อาหาร (ทุกครั้ง) น้ำไม่อุ่นนะภายใน เวลาที่กำหนดแต่ไม่อร่อยเลยทุกอย่างจืดประมาณว่าน้ำเปล่าใส่สีแบบนี้ ไม่เมื่อยเท่าวันอื่นๆ จากนั้นกลับหอไปปาร์ตี้มาต่อ

วันที่ 18 พฤษภาคม 2558

วันนี้ตื่นสายเลยไม่ได้อาบน้ำเพราะมีเรียนเช้าและอยากไปให้ทันซื้ออาหารเช้า 100 เยน คาบแรก เป็นญี่ปุ่น จนเที่ยงมือนี่มีสปอนเซอร์เป็นสลัดผัก จากนั้นเรียน marketing เป็นภาษาอังกฤษ ต่อด้วยความแตกต่างระหว่างศาลเจ้ากับวัดในญี่ปุ่น รวมถึงไปศาลเจ้าโคคุบุจิจที่อยู่ใกล้ๆมอด้วยจากนั้นไปเดินซื้อของประทังชีวิตและของฝากที่ตกหล่น จบมือเย็นที่สุกียะ หน้าตาเหมือนกับโยชิโนยะบ้านเรา เดินกลับหอเพื่อประหยัดตั้งค์

วันที่ 19 พฤษภาคม 2558

วันนี้ตื่นสายได้เพราะ ไปเอโดะ ที่โตเกียว

มันเป็นเมืองโบราณจำลองของญี่ปุ่นแบบนั้นแหละ ได้นั่งรถเมล์สาย
อื่นแล้วนะ วันนี้มีสπονเซอร์ใจดีเลี้ยงข้าวให้อีกแล้ว เสรีอะไรทุกสิ่งอัน
จากการเยี่ยมชมแล้วก็กลับมาที่มอ และเข้า สัมมนากับนักเรียนญี่ปุ่นต่อ
ไปนั่งฟังเค้าฟรีเซ็น (ที่เหมือนๆกับเด็กไทยและห่วยแตกมาก)
ต่อด้วยการจับกลุ่มให้ คนญี่ปุ่นอธิบายเกี่ยวกับวัฒนธรรมในญี่ปุ่น
จบเสร็จไปร้านเหล้าต่อ เป็นครั้งแรกชีวิตที่ได้เข้าและเข้าที่ญี่ปุ่น 5 แก้วจ้า
อารมณ์แบบค็อกเทล ไม่เมากลับนะ เค้าบอกว่า ทำแบบนี้จะทำให้
ให้เราสนิทกันมากขึ้น ก็จริงนะในห้องเรียน ไม่ยอมคุยแต่พอ
แบบนี้ก็กลับคุยเก่งขึ้นซะแบบนั้น

วันที่ 20 พฤษภาคม 2558

วันนี้ไม่ได้ไปเที่ยวไหนเลย 55555 วันนี้เริ่มมีประชุมโปรเจกซ์ได้เริ่มต้นอีกแล้ว การสื่อสารลำบากมาก
แบ่งเป็น 3 กลุ่มหลังจากนั้นก็ไปทานข้าวกลางวันต่อ ซ้ออาหารที่มอกินหมดแหละ แล้วก็ไปแต่งกิโมโน
ที่ห้องที่มีเสื่อทาทามิซึ่งอยู่ใกล้ๆกับที่ทานข้าว มีวิธีแปลกๆที่ชนะใช้เวลาแต่งอยู่ เวลาถ่ายรูปมาถึงเวลา
ถึงกับที่มอจ้างช่างมาถ่ายรูปเลย ดูเป็นผู้ยิ่งใหญ่จริงๆ เสรีไปจัดดอกไม้ อยากจะบอกว่าผู้ชายนี้
จัดสวยกว่ามากกกถึงจะบอกเป็นครั้งแรกก็เถอะ แล้วเค้าให้เราเอาดอกไม้ไปวางไว้ตามตึกต่างๆแบบไวไว
จากนั้นเราก็กลับหอ จบไปอีก 1 วัน

วันที่ 21 พฤษภาคม 2558

ตามตารางแล้วจะสามารถตื่นสายได้เพราะ ไม่มีเรียน มีแต่ไปดูงานช่วงบ่าย แต่เซนเซก็ดัดฟันของหนู
ซะแบบนั้นด้วยการพาไปเที่ยวที่ชิบูกะและเลี้ยงกลางวันด้วยอาหารบุฟเฟ่ต์ญี่ปุ่นที่ชินจูกุ บอกเลยว่าราคาพอๆ
กับที่ไทยแต่อาหารห่วยแตกกว่าเยอะ แบบเนื้อสัตว์น้อย ส่วนใหญ่ก็อาหารผัดง่ายๆพวกผักอะไรแบบนี้

ขนมหวานก็รสชาติแย่มากคือรู้สึกเสียใจเลยที่แบบมาญี่ปุ่นทั้งที่รู้สึกของกินหลายๆอย่างที่นี่ไม่ประทับใจอย่างแรง จากนั้นก็ไปโรงแรมที่หนึ่งในชินจูกุเพื่อรอการประชุมซักถามกับระดับผู้นำของบริษัท Zen-Cha เราเหมือนเป็นคนใหญ่คนโตที่มีคณบดีคณะบริหารของTKU เป็นล่ามแปลให้ คำถามที่เตรียมใช้ไม่ได้ เลยต้องเปลี่ยนใหม่หมดเพราะเหมือนเค้าไม่รู้ข้อมูลของไทย การสื่อสารค่อนข้างลำบาก กว่าที่จะจบนี้รักแร้เปียกเลยทีเดียวนะ
เสร็จไปผอนคลายที่ Tokyo Metropolitan Government Office เป็นตึกทำการแต่มีทิวทัศน์มาลงบ่อยๆอารมณ์แบบไปหยกบ้านเราที่มาคูวิว 360 องศาแต่ระดับความสูงผิดกันเลย ในนั้นมีของฝากพวกการ์ตูนขายด้วย ดันบังเอิญไปกับทัวร์จีนพอดีก็แอบเซ็งๆหน่อย ลงมาไปต่อที่ชินจูกุเดินเล่นสักพักก็กลับ มาอยู่ที่นี้ไม่เคยมีวันไหนกลับหอก่อน 2 ทุ่มเลยเปลี่ยยยแต่ก็กลับมาได้อย่างปลอดภัยไม่เสียทรัพย์

วันที่ 22 พฤษภาคม 2558

เปิดวันแรกด้วยอาหาร 100 เยนและไปเรียนภาษาญี่ปุ่นอีกจบไป 1 คาบ เสร็จไปทานข้าวกลางวันและไปหาอาจารย์เพื่อเดินทางไป ABK ที่เรียนภาษาญี่ปุ่นที่มี MOU กับมอเรานั้นแหละ ตราสัญลักษณ์เหมือนกันมอเราเลย เดินทางไปได้เจอเพื่อนด้วยแหละ แล้วก็เข้าไปรับฟังภาษาญี่ปุ่นรัวๆ แบบเราไม่เข้าใจเลยสักนิด ไม่รู้เหมือนกันว่าทำไม แต่ใจความประมาณอยากให้เรามาเรียนที่นี่ เสร็จมีสปอนเซอร์พาไปเลี้ยงที่โคโคอิจิบงยะ ที่เป็นชาวแกงกะหรี่ในไทยนั่นแหละ เมนูเยอะกว่าไทย แต่รสชาติต่างกัน เสร็จไปเดินเล่นเป็นเพื่อนอาจารย์ที่ตลาด อารมณ์ชินจูกุของคนแก่ แต่ก็อากาศก็เย็นๆดีนะ มีวัดสวยๆด้วย พวกเราถ่ายรูปกับร้านชาได้หลายร้านแหละเตรียมทำโปรเจคอย่างมากแล้วเราก็ไปช้อปปิ้งต่อที่ Kichijoji ที่เค้าบอกว่าเป็นแหล่งช้อปปิ้งคล้ายๆกับชินจูกุ ฮาราจูกุแต่เล็กกว่า มันโอเคเลยนะตามคำบอกเค้า มีคนไทย มี tax free แต่ของน้อย เน้นร้านอาหารมากกว่า

วันที่ 23 พฤษภาคม 2558

Tokyo sightseeing ตื่นเช้ามาก เริ่มต้นที่ไปวัด
แห่งหนึ่งจำชื่อไม่ได้ แต่เป็นของโชกุน มาแค่รูปจริงๆเพราะไม่ได้
เข้าไปเลย มาเร็วไปเร็วเสร็จไป Tokyo sky tree ต่ออันนี้ คนเยอะ มาก

มีร้านนำมาเดินเล่นหลายอย่างเลยคล้ายกับดิฟตี้ฟรีแต่ราคาไม่รู้
เหมือนกันเพราะไม่ได้เข้าเลย มาถึงรีบขึ้นไปรีบรอ รีบเข้า วิว 360
องศามากวุดูต่าห์เห็นว่าวันนี้ท้องฟ้าจะสว่างสดใสแล้ว แต่มองไม่เห็น
ฟูจิซังเลยเพราะ หมอกกลง ที่นี้ได้เห็นมุมเยอะกว่า Tokyo Metropolitan
Government Office แยกของชาย เป็นชั้นๆเลยเป็นของฝาก
แบบเฉพาะ โตเกียวสกายทรีออนไลน์ อะไรแบบนี้ เสร็จไปต่อที่
วัดอาซากุซะ คนพลุกพล่านมาก ไทยจีนเยอะมากกกกแข่งกับทัวร์จีน
ได้เลย เสร็จจะไปต่อที่ Odaiba ด้วยการนั่งเรือบอกเลยดูดีกว่า
ประเทศไทย เยอะ แล้วต่อด้วยรถไฟฟ้าคล้ายๆ BTS บ้านเราแบบ
วิวสวยงามมาก ผ่านสะพานสายรุ้งด้วย เราจะไปหากัมดัมกัน
จากนั้นก็แยกย้ายกัน ชื่อของและพากันกลับบ้าน

วันที่ 24 พฤษภาคม 2558

วันหยุดเราไม่หยุดไปช้อปปิ้งที่ตลาดอาเมะโยโกะและฮาราจูกูตามล่าไอเท็มที่หายไป
ตอนแรกว่าจะไม่ซื้ออะไรนะแต่ไปๆมาๆเต็มสองมือเลยคะ tax free เราเสียดายถึงไม่ได้เอาพาสปอร์ต
มาแต่เพื่อนใจดีให้ยืม กลับบ้านบอกเลยเวลาเดิมไม่เคยต่ำกว่า 2 ทุ่มครึ่ง หิวมากทำมาฆ่ากินเองเลย
มาคำนวณตั้งค้แล้วไปๆมาๆที่จะไว้กินกลับไปซื้อของที่ไว้ซื้อก็ไว้กินแทน

วันที่ 25 พฤษภาคม 2558

วันนี้ตั้งใจจะไม่ไปไหนเพราะเลิกไว แต่ไปเรียนญี่ปุ่นอย่างเดียวแล้วรีบกลับมาสะสางงานที่ค้างคา แต่ก็ผลไปกินมอสเบอร์เกอร์และไปดื่อกี๊ที่แถวหอนา tax free อีกแล้วแต่ทำยอดน้อยรวมๆกับเพื่อนไปจ้ำระหว่างกำลังเดินดูของอยู่มีเหตุการณ์แผ่นดินไหว ทุกคนยืนตัวตรงเฉยๆไม่ทำอะไร ส่วนเราก็งงแบบอะไร เกิดไรขึ้นตื่นตื่นนี่แผ่นดินไหวหรรอ เหมือนมีอะไรเคลื่อนไหวอยู่ใต้ฝ่าเท้าเลยเราก็เดินๆไปกะหาที่หลบไป แต่ไม่มีแล้วหลบไปของทับตายแน่ แต่ก็แค่แปบเดียว จากนั้นก็กลับสู่สภาพปกติ เป็นวันแรกที่กลับบ้านไว 4 โมงเอง สะสางงานต่อคืนนี้อีกยาวจ้ำ

วันที่ 26 พฤษภาคม 2558

วันเรียน 10.30 แต่อาจารย์มาเลทเรียนวิชาบัญชีที่เป็นภาษาอังกฤษได้การบ้านมาทำด้วย แอบรู้สึกเพลีย เรียนสั้นเสร็จไปกินข้าวกลางวันกับอาจารย์ฟรีอีกแล้ว กินเสร็จเดินย่อยแล้วไปต่อกับอาจารย์ อีกคนมาสายนิดหน่อยเนื่องจากการสื่อสารเรื่องเวลาผิดกันแล้วก็นั่งรถไฟไปที่บริษัท Kyosai เป็นบริษัทรับซ่อมสินค้าทุกชนิดไม่ว่าจะเก่าแค่ไหนซ่อมได้ re - design ได้ทั้งนั้น ได้เจอกับระดับ top manager ทั้งนั้นเลยพาไปดูสำนักงานใหญ่ตามที่ต่างๆและต่อจากนั้นไปเดินเล่นที่วัด(อีกแล้ว)ถ่ายรูปวัด ดอกไม้ เป็นวัดที่กว้างมาก จบทริปนี้กลับมาแถวที่พักไปซื้ออาหารเพื่อมาแชร์ข้าวเย็นกัน

วันที่ 27 พฤษภาคม 2558

คุยโปรเจคทำโปรเจคทั้งวัน เหนื่อยมากเหนื่อยจนอยากนอนมากกก คนญี่ปุ่นเป็นมนุษย์ ที่คุยยากมาก ไม่บอกก็ไม่ทำไม่ถาม ยิ่งญี่ปุ่นไม่เข้าใจกันแล้วงานหายเลยจ้ำแต่ก็ผ่านมาได้ด้วยดี เราเห็นความพยายาม จะทำงานของเค้าละ ไม่เข้าใจว่าทำไมไม่ยอมมีความคิดเห็นอะไรเพิ่มเติม หรือเสนอแนะเลย จบมือเย็น ที่ทงค์ดีแต่ใจจริงอยากกินข้าวที่หอมมากกว่าไม่เสียตังค์และกลับมาสาน ต่อโปรเจคที่ค้างคากับเพื่อนคนไทย ที่หอ สู้กันไปจนหมดแรงก่อนแยกไปนอนไม่งั้นตื่นเช้าไม่ไหวแน่พรงนี้

วันที่ 28 พฤษภาคม 2558

ไม่มีเรียนแต่ไปทัวร์บริษัททั้งฟูจิซอพท์ซึ่งเป็นหุ้นส่วนที่ใหญ่ที่สุดในญี่ปุ่นกับไมโครซอฟท์ ที่อาากิฮาระ เป็นบริษัทที่มีโรงหนึ่งในตัว มีโรงอาหารในตึกที่เป็นบุฟเฟ่ต์และเห็นวิวสวยๆด้วย แต่เค้าทำงานกันจริงจังมากเจียบไม่มีการแบ่งชั้นหรือแฉกกันของแต่ละคนทุกคนเท่าเทียมกันมีคอม 2 ตัวเท่ากันหมด เจ้าหน้าที่ยิ้มแย้มต้อนรับดีมากได้ของฝากกับมาเป็นคิทแคทกล่องเล็กๆด้วย ไปต่อที่มือฟรีๆกับเซนเซ ในร้านโอโคโนมียากิและเดินชิลๆที่อาากิยะ ไม่เสียทรัพย์จะไม่ใช่แนว เสร็จนั่งไต่ดินไปร้านเดลียามาซากิ ต่างกับยามาซากิที่ไทยมากเพราะที่เป็นร้านสะดวกซื้อผสมกับร้านขายขนมปังในตัวด้วย ผู้จัดการร้านใจดีมากทุกคนน่ารัก ร้านนี้เป็นสาขาที่ใหญ่ที่สุดเลยนะแต่เราก้ยังรู้สึกเล็กอยู่ดี นอกจากขนมปังแล้วยังทำข้าวปั้นสามเหลี่ยมและเบนโตะอีกด้วย สินค้าเข้าเน้นสดใหม่และมีหลากหลาย ได้ขนมปังฟรีๆที่กินแทบไม่หมดกลับมามีด้วยเลยแบ่งๆให้พี่คนไทยที่หอบไป เสร็จจากนี้ไปต่อที่ตลาดอาเมะโยโกะ วันนี้ตื่นเช้ามากกลับดึกอีกนอนดึกด้วยเพื่อทำโปรเจคจนเสร็จ

วันที่ 29 พฤษภาคม 2558

โปรเจคเสร็จสมบูรณ์ การบ้านบัญชีก็โอเค ส่งเรียบร้อยแล้ววันนี้ได้เจอเพื่อนใหม่อีกแล้วนะคืนที่พูดอังกฤษ ได้คนนี้เก่งมากในคาบเรียนญี่ปุ่นนางถามราคาไข่เพื่อทำการหาค่า ซินคันเซนที่อาจจะสร้างในไทย ในอนาคตพร้อมบอกเหตุผล ต่อกกลางวันที่ซารุโซบะและเทมปุระ ฟรีนะอร่อยมาก น้ำตาจะไหลเพราะมาญี่ปุ่นไปร้านราเม็งก็จริงนะแต่ไม่เคยสั่งเมนูเส้นมากินเลย พอได้มากินฟรีๆแบบนี้มันอร่อยแบบบอกไม่ถูกเลยแต่เส้นติดไปหน่อย เคี้ยวบอในข้าวที่ดูในโทรทัศน์เลย วันนี้กลับไผฝนตกพำ แต่ดีที่ถึงหอก่อนตกหนัก เคลียร์งานทั้งวันอยากให้มีแบบนี้อีกหลายๆวันจะดีมากงานจะเสร็จเร็วกว่านี้มีเวลาพักกว่านี้

วันที่ 30 พฤษภาคม 2558

วันนี้ตื่นตื่นปนกังวลทั้งวันว่าจะฟรีเซ็นเป็นไงจะผ่านไปไ่มั้ยจะรอดมั้ยซ้อมกับคนญี่ปุ่นเหมือนคุณครูกับเด็กเลยผลัดกันสอนภาษาอังกฤษภาษาญี่ปุ่นกันไปสุดท้ายก็ผ่านไปไ่มั้ยด้วยดีมันสนุกดีนะถึงจะผิดๆถูกๆไปบ้างแต่ใช้ความคิดดี เหมือนเราสามารถมองมุมจากเดิมๆที่เค้าคิดได้หลายๆเรื่อง สุดท้ายจบที่ปาร์ตี้ งานเลี้ยงก่อนจบ เป็นร้านที่เมนูไก่ทอดอร่อยมากกกก มีภาษาไทยด้วย ได้ของขวัญน่ารักๆกลับมาอีก

เรารู้สึกว่าพวกเค้าดีกับเราจริงๆและก็มีเหตุการณ์ที่ไม่คาดฝันกับแผ่นดินไหวอีกแล้วหืออออออ
กลับหามาทำพรีเซ็นวิชาภาษาญี่ปุ่นอีก

วันที่ 31 พฤษภาคม 2558

นอนตื่นสายเช่นเคยตื่นมาเคลียร์งานนิดหน่อยแล้วต่อด้วยออกไปทำภารกิจตามหาของฝากเป็น
เสร็จสิ้นและลองไปถ่ายรูปแปดคอสเพลย์สนุกดี เป็นเด็กหลงทางบ้างแต่ก็กลับมาได้อย่างปลอดภัย
นั่งทำงานต่อ จนเสร็จ

วันที่ 1 มิถุนายน 2558

วันนี้เป็นวันสุดท้ายที่จะมีเรียนนะ คิดไปคิดมาก็ใจหายๆไปเหมือนกัน ยังอยากอยู่ที่ญี่ปุ่นต่อแล้วสิ
แล้วที่วันนี้มีพรีเซ็นภาษาญี่ปุ่นในคาบญี่ปุ่นด้วย เช่นเซดดูเป็นห่วงเรื่องภาษาเรามากแล้วก็ชมด้วยว่าสได้
สวย พอเสร็จก็พากันไปเลี้ยงอาหารอิตาเลียนฟรีและอิมมาก เป็นครั้งแรกที่เข้าร้านอาหารอิตาเลียนเหมือนกัน
พอเสร็จนั่งรถไฟไปต่อที่นาคาโนะบอร์โดเวย์หาซื้อของฝากที่ตกหล่นไปแล้วก็กลับมาห่อ จัดกระเป๋าแล้วก็เก็บ
หีบห่อ เตรียมมันบปรีออเดออร์ จากนั้นชวนกันไปกินข้าวมื้อส่งท้ายก่อนกลับกัน เพิ่งรู้ว่าร้านตองกิ ที่ทาคาโนะได้
อยู่ใกล้กับหอ

น.ส.กัญญภาภักดิ์ สนธิมโนธรรม

สาขา IB ชั้นปีที่ 1